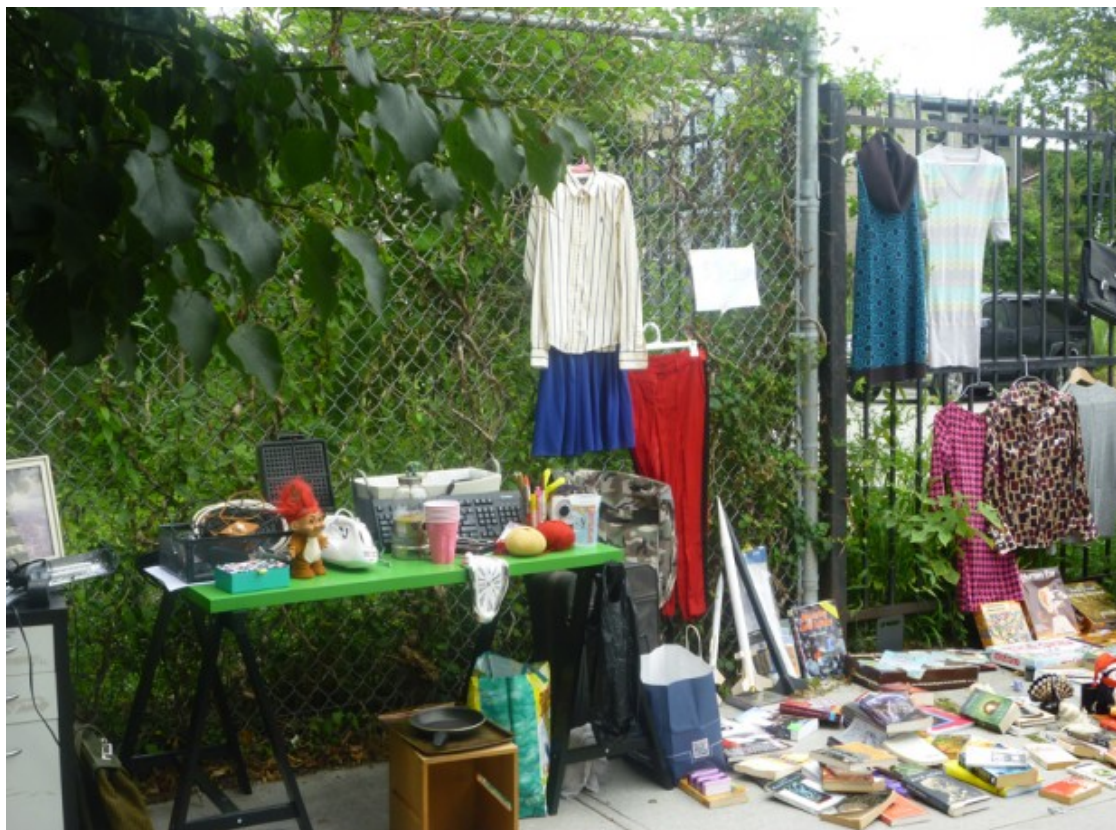

Brooklyn, NYC: On el vell embelleix

S'ha escrit molt sobre Nova York. De fet, aquestes ratlles aportaran ben poca cosa al voltant de les peculiaritats i el bastíssim gresol de cultures que, històricament, ha anat superposant-se a la colònia d'holandesos que van fundar Nova Amsterdam al sud de Manhattan a principis del segle XVII després, això sí, de comprar tota l'illa als indis autòctons per 24 dòlars.

Arribava al país on tot es compra i es ven un divendres a la tarda i no vaig creuar el Pont de Brooklyn fins dilluns. El cap de setmana me'l vaig passar fent una prospecció interessantíssima al sud-est de l'imponent i cinematogràfic *skyline* de Manhattan, on s'hi amunteguen els punts més turístics d'una urbs amb gairebé vuit milions i mig d'habitants, dos milions i mig dels quals residents a Brooklyn, el barri més densament poblat.

A part de ser extensíssim, raó per la qual està dividit en centenars de petits suburbis de singularitats ben diferents, Brooklyn esdevé el màxim exponent de l'essència nord-americana. Tot s'hi barreja amb aparent llibertat i pocs prejudicis, de manera que blancs, negres, asiàtics, hispans, àrabs i immigrants europeus hi fan una vida basada en l'un dia per tu i l'altre per mi i en què vals el que tens. Per això, qualsevol punt és bo per fer negoci.

Parada d'articles personals en venda en un carrer de Brooklyn un dissabte al matí.

Així, una afició bastant estesa al cap de setmana és fer una paradeta davant de casa per desprendre's de tot allò que ja no es fa servir i que va des d'un pantalons que ja no pots cordar-te als esquís de moda a Sapporo 72, passant pel mirall tronat de la iaia o la col.lecció de discs de vinil. La improvisada exposició atreu modernets a dojo i en satisfà el seu esperit més *hipster*, mentre exclamen amb el seu novayorkès més nasal i estrident: «*Uh, it's so cute!*» Molt bufó, vaja.

En diferents zones de Brooklyn, l'ambient és decadent i postindustrial. Edificis atrotinats, solars mig derruïts, parc mòbil tronat... Però tot canvia quan la zona es posa de moda i comencen a aparèixer els primers comerços d'articles de segona mà, sales d'art, bars i restaurants i, immediatament, s'hi van col.locant les primeres franquícies de les grans cadenes de roba i menjar. En aquell moment, acaba un cicle ja que els preus de l'habitatge es disparen i la rehabilitació d'edificis i espais urbans públics ja només es centra en fer negoci arrendant apartaments de luxe.

Solar amb vistes a Manhattan a la zona de Williamsburgh

El paradigma de transformació total a la ciutat és el Soho, ubicat a Manhattan, on es van popularitzar els famosos *lofts* de pintors i artistes i ara els lloguers són directament prohibitius. L'entorn comercial és de grans firmes com Tiffany's i hi ha ubicada una botiga Mango en un edifici preciós que antany ocupava l'empresa de fabricació de màquines de cosir Singer. El terme anglosaxó per denominar el fenomen -ben equiparable al del Born barceloní- és *gentrification*, la refundació de l'espai en tota regla fruit d'un empelt de modernitat.

L'avantatge d'anar acompanyat d'un novayorquesa d'adopció aporta perspectives ben interessants. Dissabte al matí visitem la zona propera al pont de Williamsburgh. És plena de locals per fer un *brunch* i passar la resta del dia mirant botigues i paradetes muntades en un solar que es rendibilitza organitzant mercats rotatoris de tot tipus (discs, roba, menjar internacional,

etc.) o programant concerts. Les residents em diuen que, amb tanta moguda, els preus dels habitatges de la zona augmenten dia rere dia i, per aquest motiu, alguns bohemis que marquen tendència han començat a traslladar-se a la zona veïna de Green Point, ocupada històricament per la comunitat polonesa de la ciutat. Allà, hi descobrim un restaurant d'inspiració barcelonina: El Born, un nou parc i desenes de noves botigues que, com aquell qui diu, encara fan olor de pintura. O s'han traslladat d'altres zones o bateguen al compàs d'una zona en recuperació.

Des de la distància, molta distància en sentit metafòric i geogràfic, m'ha estat impossible no comparar la situació amb el moment que passen indrets històrics manresans com el carrer Nou, el de Sobrerroca i, especialment, l'espai de l'Anònima que acaba de passar a mans municipals. Convindria una mena *gentrification* a la manresana encara que fos amb el moment econòmic a contrapèl.

L'exemple de Brooklyn, salvant totes les distàncies, ens podria servir per fer reviure la zona amb propostes relacionades amb l'art, el comerç de proximitat amb certa màniga ampla per a l'intercanvi i venda de tot tipus d'articles de segona mà i l'organització i assentament de programacions musicals o la política enèrgica per abaratir els lloguers i atraure el jovent.

Edifici amb baixos comercials a Manhattan Avenue, al suburbi de Green Point.